

ли, Иванчо, колко различавашь отъ до-
бытъцы-ты, отъ часовникъ-тъ, отъ тренда-
филъ-тъ и отъ камъче-то? Ты можешь да
разбирашь когато ти говорѣж; можешь да ми
кажешь какъ си разбралъ; можешь да ся нау-
чишь да четешь, да пишешь, и да правишь
много работы, и можешь още да ся учишь
та да станешь мѣдръ. Ты познавашь кое е
добро-то и кое е зло-то; усѣщашь радость
когато правишь добро, а скърбъ когато пра-
вишь зло; разумѣ ли сега?

И. Струва ми ся че разумѣхъ.

М. Помни колко различавашь отъ камъкъ-тъ,
отъ трендафилъ-тъ, отъ часовникъ-тъ и отъ
Ифеста. Подиръ малко време ще ся потру-
димъ да разумѣемъ, кое е онова нѣщо, кое-
то тя прави да различавашь толкова отъ
тѣхъ.

И. А! мамо, кажи ми сега, молихъ ти ся.

М. Не, чадо мое, тебе първо да ти истъл-
кувамъ нѣкои работы, та да можешь да ра-
зумѣешь, което ще ти кажъ. Подиръ нѣкой
день ще ти кажъ.

И. Добрѣ, мамо. Азъ съмь увѣренъ, че ты
знаешь много по добрѣ отъ мене какъ да
научишь нѣкого. Като е така, азъ ще чакамъ,
догдѣ му дойде време-то. Искашь ли да мя
понаучишь още за камъче-то, за тренда-
филъ-тъ, и за часовникъ-тъ, и за Ифеста?
азъ много желяхъ да мя понаучишь за тѣхъ.

М. Като желяешь да ся научишь за това
добрѣ, то азъ утрѣ ще ти кажъ още нѣщо